

4. อุปสงค์มวลรวม,อุปทานมวลรวม และภาวะดุลยภาพของสำนักคลาสสิก

อ.เฉลิมพงษ์ คงเจริญ

อุปสงค์มวลรวม (aggregate demand)

- อุปสงค์มวลรวม (aggregate demand) คือ ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการสินค้าและบริการ ณ ระดับราคาต่างๆ
- ตามแนวคิดของ สำนักคลาสสิก
→อุปสงค์มวลรวมถูกสร้างโดยไม่ชัดเจนจากทฤษฎีปริมาณเงิน (implicit demand theory from Quantity theory) $\Rightarrow MV=PY$

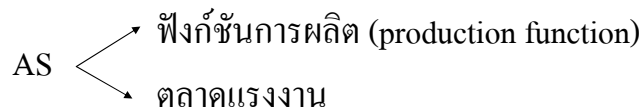
นโยบายการเงิน

นโยบายการเงินมีผลทำให้ ระดับราคา เปลี่ยนไป แต่ไม่มีผลทำให้ ระดับผลผลิตที่แท้จริง (รายได้ที่แท้จริง) เปลี่ยน เพราะในระยะสั้น สำนักคลาสสิกเห็นว่าอุปทานมวลรวมคงที่

นโยบายการคลัง จะเกิดผลหักล้าง โดยสมบูรณ์ (complete crowding out) เนื่องจากการปรับตัวของอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินกู้ (loanable funds market)

อุปทานมวลรวม (aggregate supply)

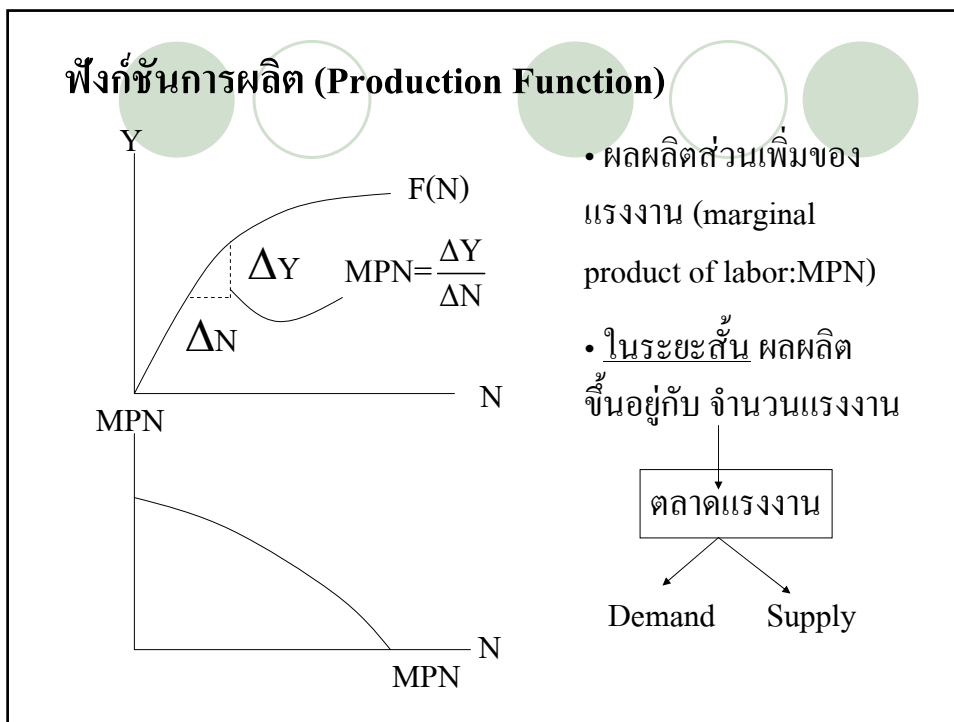
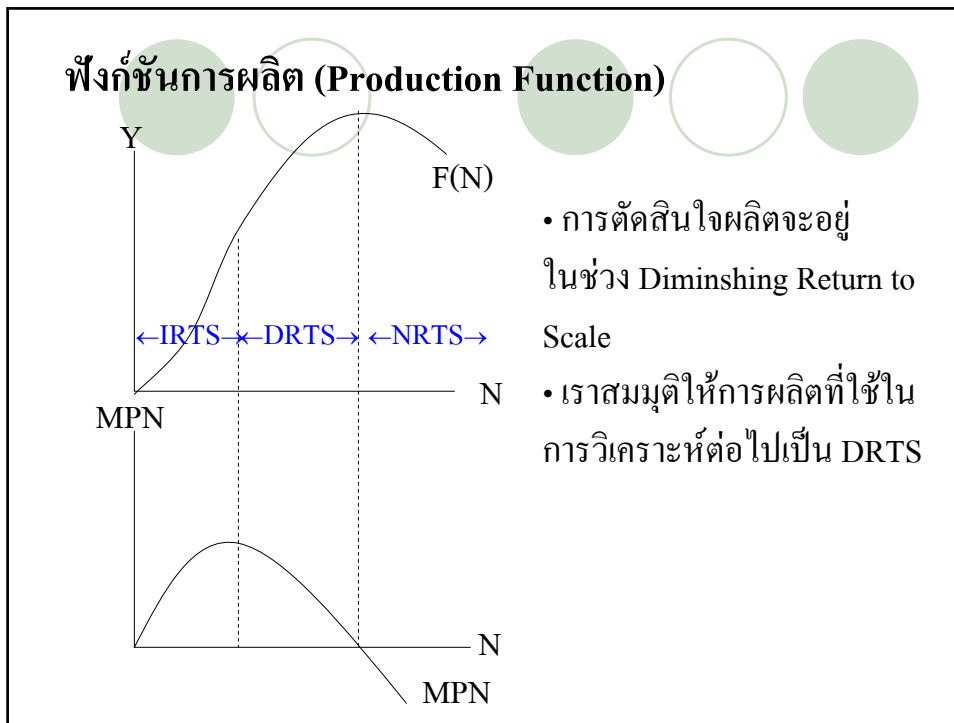
• อุปทานมวลรวม (aggregate supply) คือ ความสัมพันธ์ระหว่างราคากับสินค้าและบริการที่ผู้ผลิตเสนอขาย

• ฟังก์ชันการผลิต (production function) คือ ความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตและปัจจัยการผลิต ณ ระดับเทคโนโลยี(A)ใดๆ

$$Y = AF(K, N) \iff \text{ในระยะสั้น } K \text{ คงที่} \iff Y = \bar{A}F(\bar{K}, N)$$

ดังนั้น ในระยะสั้น ผลผลิตแปรผันตามจำนวนแรงงาน

ตลาดแรงงาน

ข้อสมมุติในตลาดแรงงานของสำนักคลาสสิก

1. ตลาดมีการแข่งขันสมบูรณ์ (perfect competition)
 - ผู้ผลิตแสวงหากำไรสูงสุด (profit maximization)
 - ผู้บริโภคและแรงงานแสวงหาอรรถประโยชน์สูงสุด (utility maximization)
2. ทุกคนมีสารสนเทศสมบูรณ์ (perfect information)
3. ค่าจ้างและราคาปรับตัวได้อย่างเสรี (perfectly flexible wage and price)
4. ไม่มีภาพลวงตาทางการเงิน (no money illusion)

อุปสงค์ต่อแรงงาน (demand for labor)

- หน่วยธุรกิจเป็นผู้มีความต้องการแรงงานเพื่อผลิตสินค้า ซึ่งหน่วยธุรกิจจะแสวงหากำไรสูงสุด (profit maximization)
- ดังนั้น อุปสงค์แรงงานก็ถูกสร้างจากความต้องการผลิตสินค้า
 - บริษัทที่ i จะผลิตจนกระทั่ง $\Rightarrow MC_i = MR$
 - ในตลาดแข่งขันสมบูรณ์ $\Rightarrow MR = P$
 - เนื่องจากแรงงานเป็นปัจจัยแปรผันเพียงชนิดเดียวในการผลิต ดังนั้น MC เกิดจากการจ้างแรงงานเรียกว่า Marginal Labor Cost

อุปสงค์ต่อแรงงาน (demand for labor)

Marginal Labor Cost

$$= \frac{w}{MPN_i} \Rightarrow \text{ค่าจ้างที่เป็นตัวเงิน (nominal wage)}$$

$$\Rightarrow \text{ปริมาณผลผลิตที่แรงงานหน่วยนั้นผลิต}$$

• บริษัท i จะจ้างแรงงานจนกระทั่ง $\Rightarrow P = \frac{w}{MPN_i}$

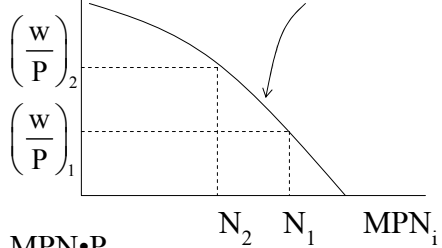
หรือ $\frac{w}{P} = MPN_i \Rightarrow \text{ค่าจ้างที่แท้จริง} = \text{ผลผลิตส่วนเพิ่มของแรงงาน}$

หรือ $w = MPN_i \cdot P \Rightarrow \text{ค่าจ้างตัวเงิน} = \text{มูลค่าของผลผลิตส่วนเพิ่ม}$

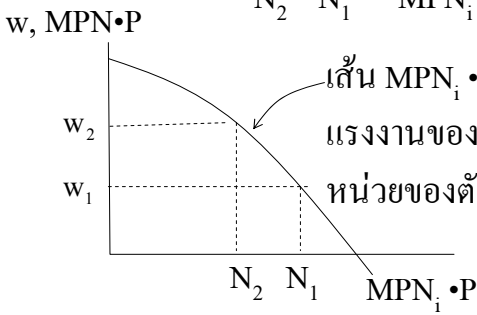
- ค่าจ้างที่แท้จริง (real wage) คือ ค่าจ้างในหน่วยของสินค้า

อุปสงค์ต่อแรงงาน (demand for labor)

$w/P, MPN$ เส้น MPN_i เป็น เส้นอุปสงค์ต่อแรงงานของบริษัท i

เมื่อรวมอุปสงค์ต่อแรงงานของทุกบริษัทจะได้อุปสงค์ต่อแรงงานรวมเป็นเส้นทอกลง

เส้น $MPN_i \cdot P$ เป็น อุปสงค์ต่อแรงงานของบริษัท i ในหน่วยของตัวเงิน

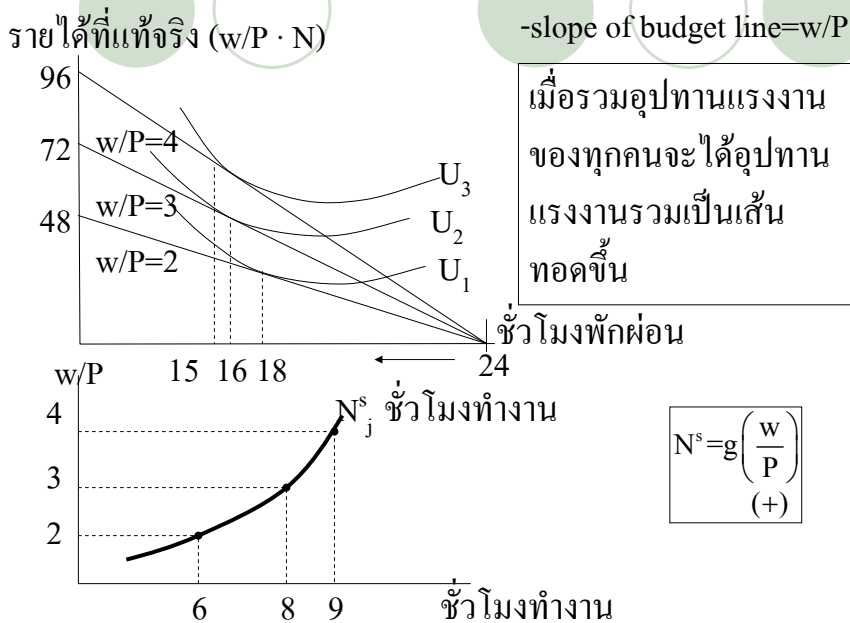
$$N^d = f\left(\frac{w}{P}\right)$$

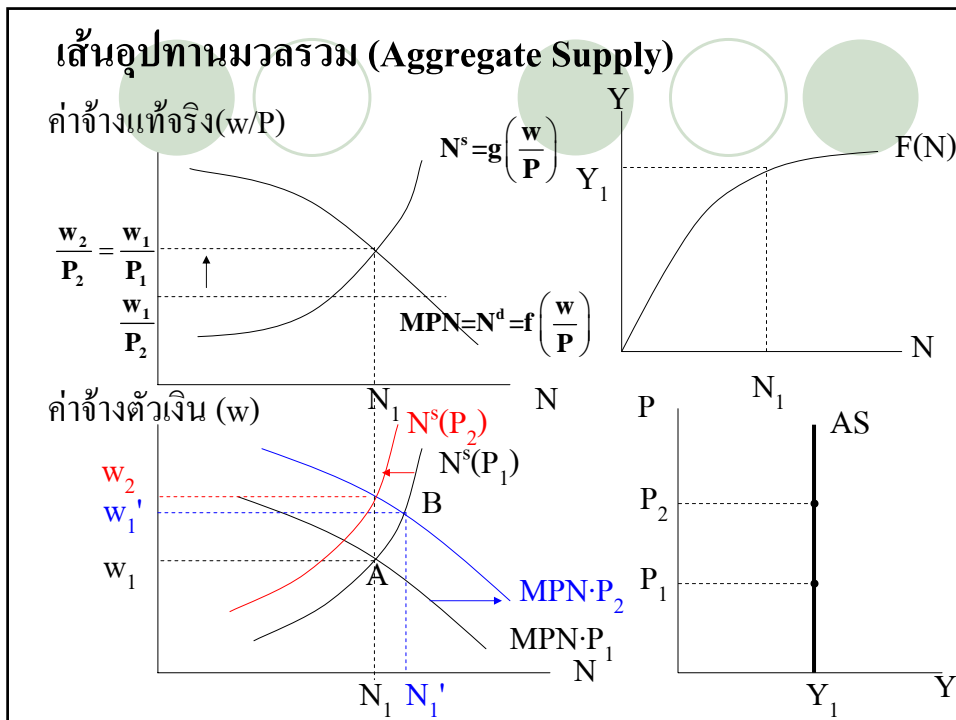
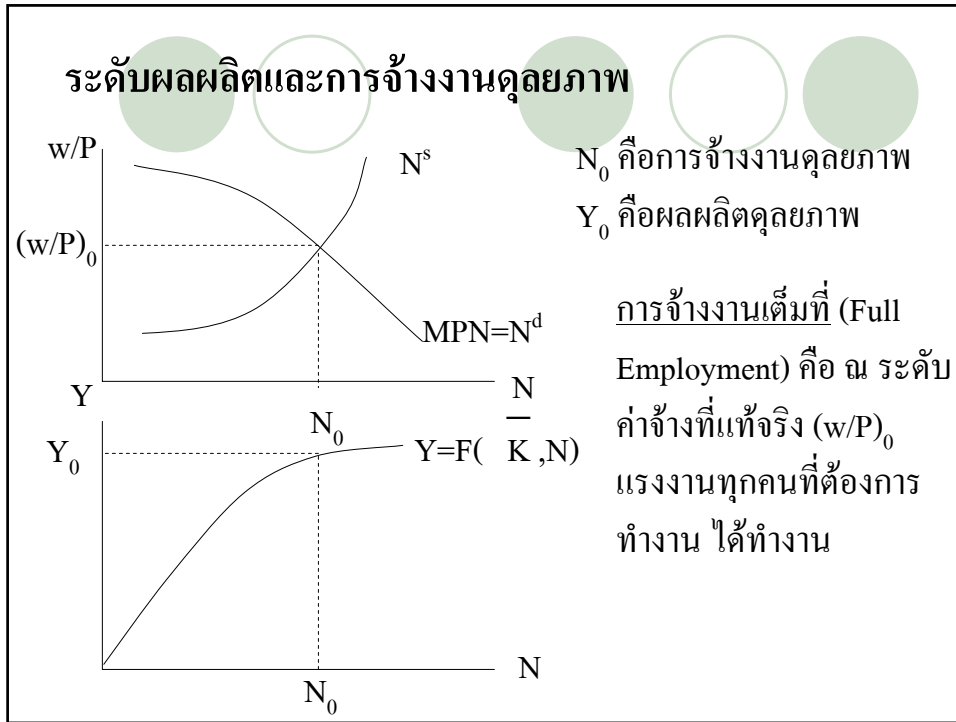
(-)

อุปทานแรงงาน (Supply of labor)

- ความต้องการขายแรงงานขึ้นอยู่กับแรงงานแต่ละคน ซึ่งพยายามแสวงหาอรรถประโยชน์สูงสุด (Maximize Utility)
- ซึ่งอรรถประโยชน์ขึ้นอยู่กับ
 - 1) รายได้ที่แท้จริง (Real Income) ซึ่งใช้ในการซื้อสินค้าและบริการ ซึ่งเกิดจากการทำงาน
 - 2) เวลาพักผ่อน (Leisure)
- ดังนั้นการทำงาน เป็นการแลกเปลี่ยน (trade-off) ระหว่างรายได้ที่แท้จริงที่เพิ่มขึ้นจากการทำงานเพิ่ม กับ เวลาพักผ่อนที่ลดลงจากการทำงานเพิ่ม

การตัดสินใจเลือกระหว่างการงานกับพักผ่อน

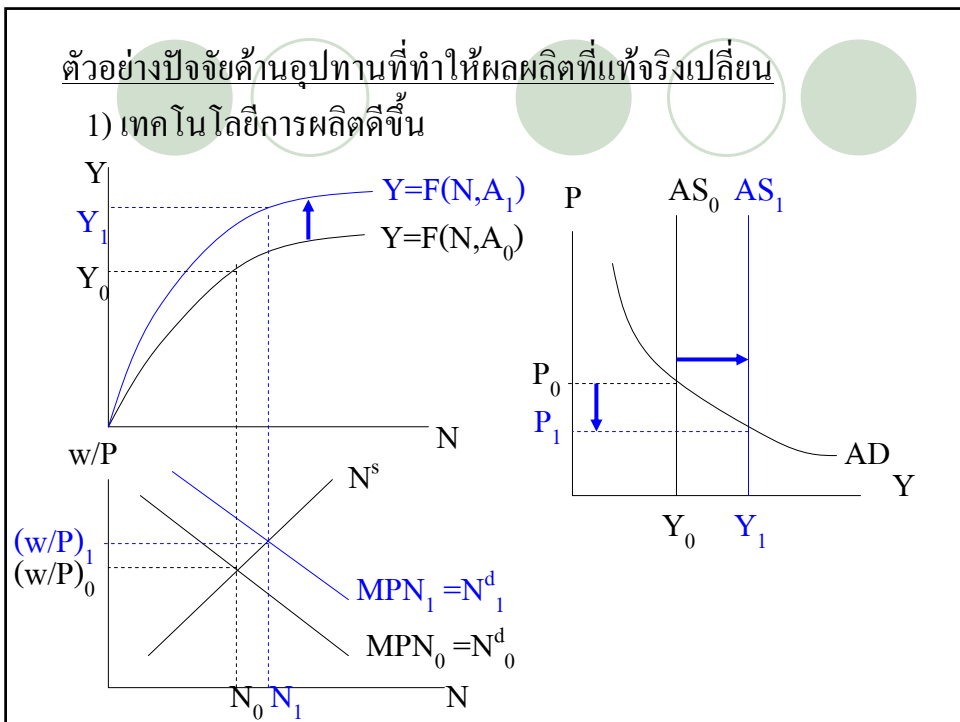

ปัจจัยที่กำหนดระดับผลผลิตและการจ้างงาน

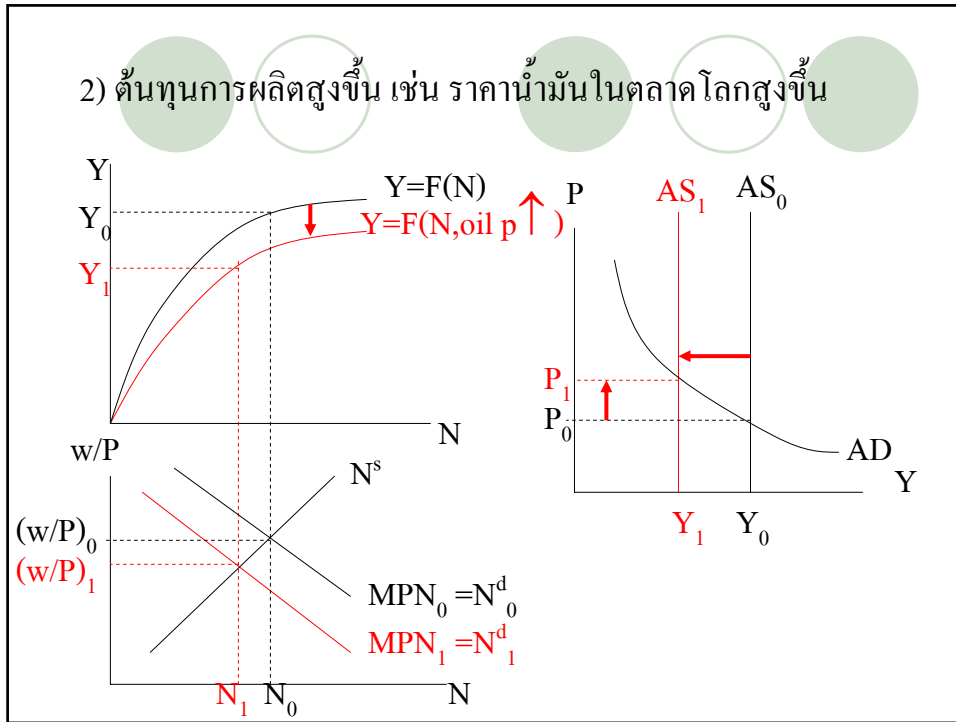
ในแบบจำลองของสำนักคลาสสิก ปัจจัยที่กำหนดระดับผลผลิตและการจ้างงาน คือปัจจัยที่กำหนด

- อุปทานแรงงาน → ขนาดประชากร
- อุปสงค์แรงงาน → การเปลี่ยนแปลงความพอใจ
- ฟังก์ชันการผลิตรวม → Productivity of labor เปลี่ยน → เทคโนโลยี, สตีอกทุน
- ฟังก์ชันการผลิตรวม → เทคโนโลยี
- ฟังก์ชันการผลิตรวม → สตีอกทุน
- ฟังก์ชันการผลิตรวม → ต้นทุนการผลิต

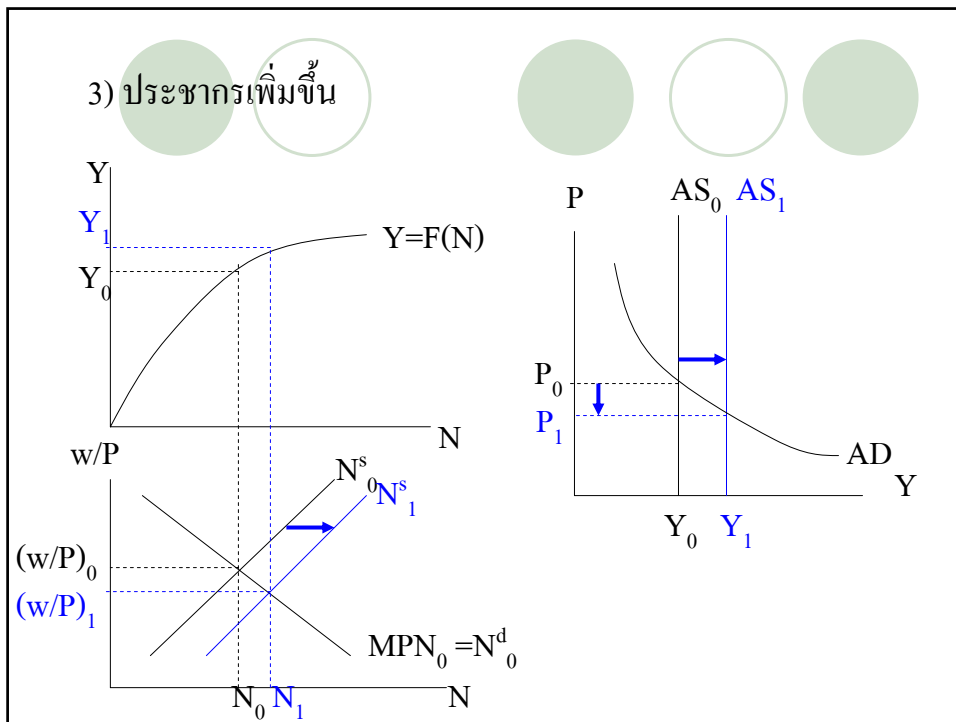
สรุป ในแบบจำลองสำนักคลาสสิก ระดับผลผลิตถูกกำหนดจาก **ปัจจัยด้านอุปทาน** เพียงอย่างเดียว

2) ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น เช่น ราคาน้ำมันในตลาดโลกสูงขึ้น

3) ประชากรเพิ่มขึ้น

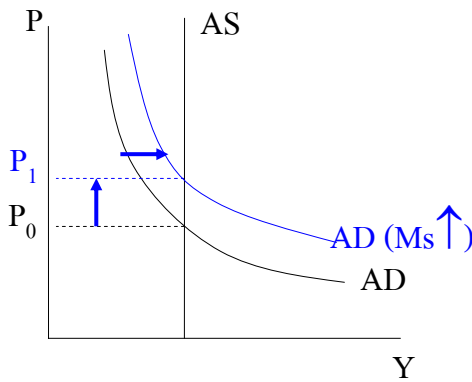

4.3 นโยบายของสำนักคลาสสิก

4.3.1 นโยบายการเงิน

-AD สร้างมาจาก Quantity Theory of Money

-การเพิ่มปริมาณเงิน (นโยบายการเงินขยายตัว) ทำให้ AD shift ขวา

-มีผลกระทบต่อราคาเท่านั้น

-เพราะ AS คงเดิม

-สรุป นโยบายการเงิน มีผลต่อระดับราคาเท่านั้น และไม่มีผลต่อการจ้างงานและผลผลิตที่แท้จริงในระบบเศรษฐกิจ

นโยบายการคลัง

1) การเพิ่มหรือลดการใช้จ่าย (G)

2) การเพิ่มหรือลดภาษี(T)

วิเคราะห์โดยใช้

Loanable Funds Market

1) การเพิ่มการใช้จ่าย(ดำเนินนโยบายขยายตัว) → ชดเชยการขาดดุลอย่างไร?

-การเพิ่มภาษี

-การขายพันธบัตร (กู้ประชาชน)

-การกู้จากธนาคารกลาง (พิมพ์เงิน)

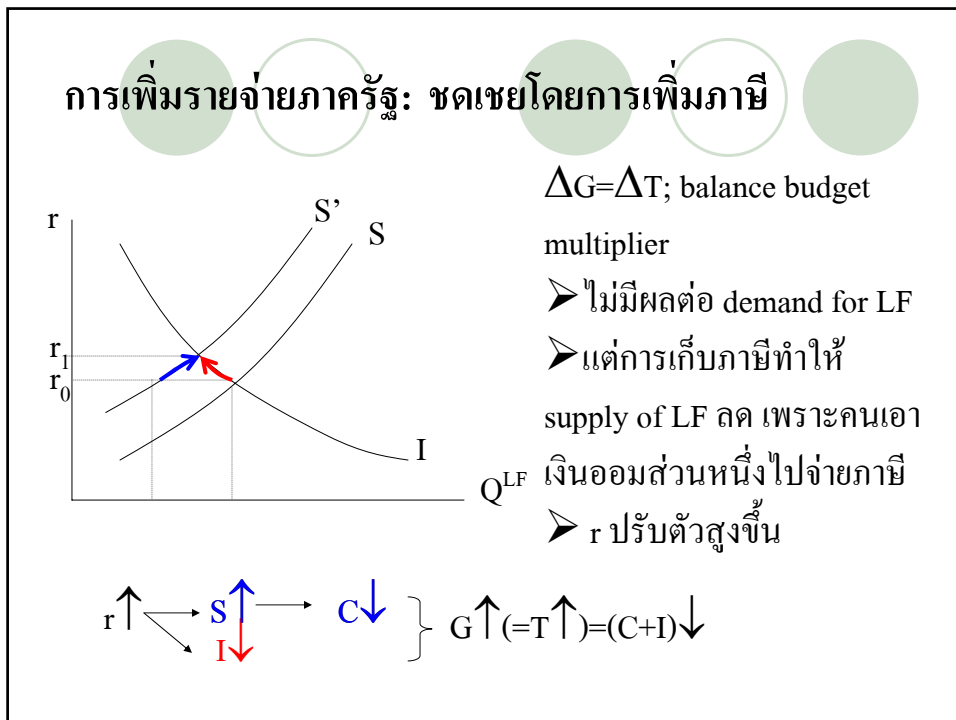
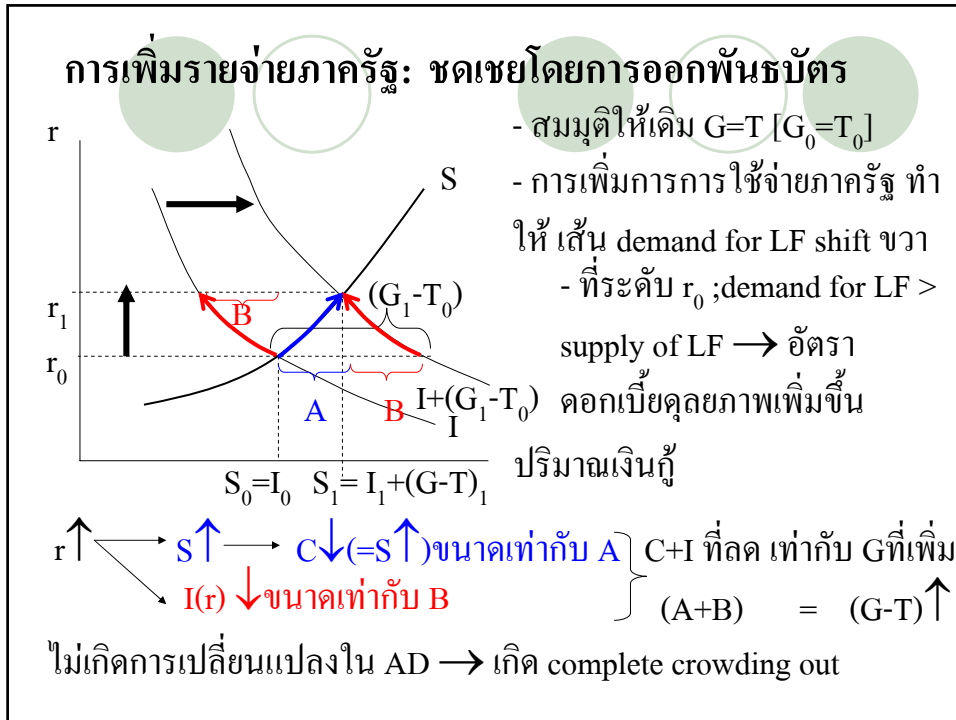
ไม่มีผลต่อ AD - ไม่มีผลต่อการจ้างงานและผลผลิต (Crowding out)

ปริมาณเงิน เปลี่ยน - AD shift - มีผลกระทบต่อราคาเท่านั้น

2) การลดภาษี(ดำเนินนโยบายขยายตัว)

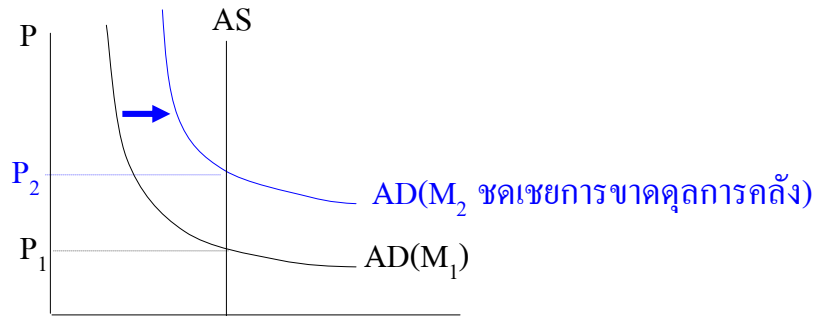
-Demand Side → ชดเชยการขาดดุลอย่างไร?

-Supply Side

การเพิ่มรายจ่ายภาครัฐ: การพิมพ์เงิน

- ไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน loanable funds market
- แต่การพิมพ์เงินเพิ่ม(กู้จากธนาคารกลาง) ส่งผลให้ปริมาณเงินเพิ่ม

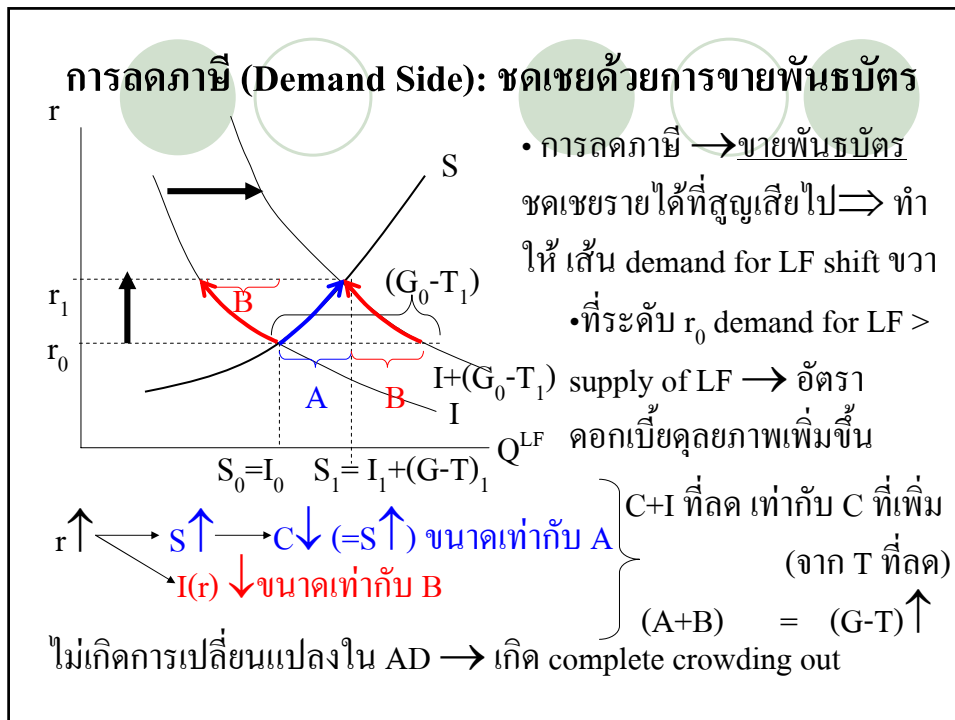

- ทำให้ AD shift ขวา ส่งผลให้ระดับราคาสูงขึ้น แต่ผลผลิตเท่าเดิม

การลดภาษี

การลดภาษีที่ส่งผลด้านอุปสงค์ (Demand Side Tax Policy)

- เป็นการลดภาษีในลักษณะเป็นก้อนให้กับทุกคนเท่ากัน (Lump-sum Tax) ส่งผลให้ทุกคนมีรายได้ที่ใช้จ่ายได้ ($Y-T$) เพิ่มขึ้นเท่ากับขนาดภาษีที่ลด \Rightarrow การบริโภคของเอกชน (C) เพิ่มขึ้นเท่ากับขนาดภาษีที่ลด
- ในขณะที่การใช้จ่ายของรัฐบาลยังเท่าเดิม ดังนั้นรัฐบาลจำเป็นต้องชดเชยรายได้ที่ขาดหายไป \Rightarrow (ขายพันธบัตร, พิมพ์เงินเพิ่ม)

การลดภาษี

การลดภาษีที่ส่งผลด้านอุปทาน (Supply Side Tax Policy)

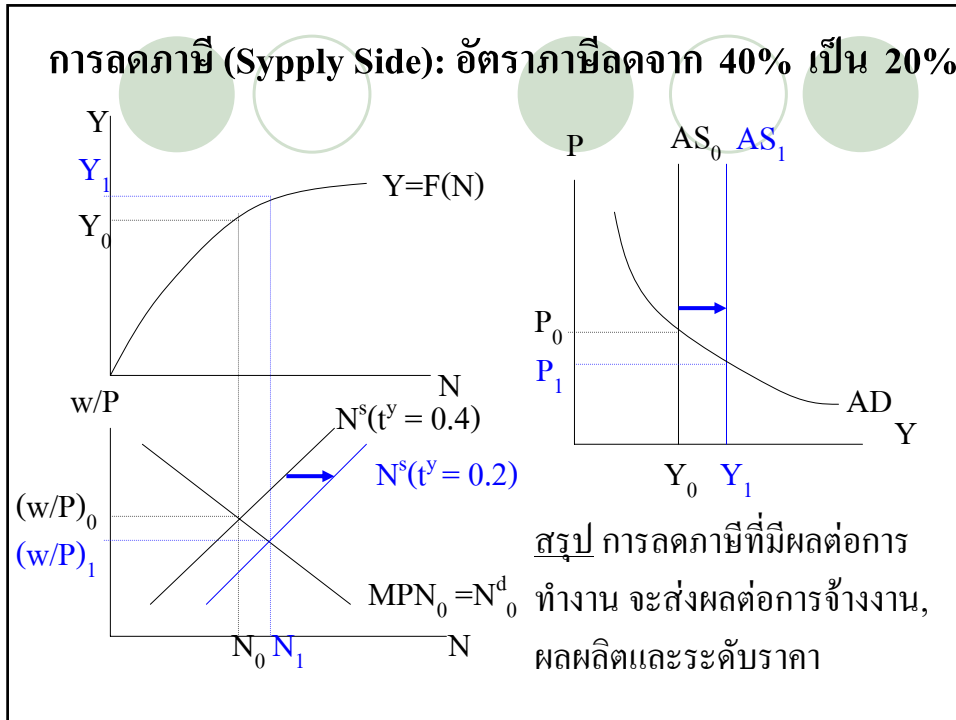
⇒ การเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีรายได้ (income tax rate)

- ส่งผลกระทบท่อแรงจูงใจในการทำงาน เนื่องจากแรงงานจะ

พิจารณาค่าจ้างหลังหักภาษี ⇒ $N^s = g[(1 - t^y)(w/P)]$

- ดังนั้นเมื่อรัฐบาลลดอัตราภาษี ณ ระดับค่าจ้างที่แท้จริงเดิม คนงานจะมีความต้องการทำงานเพิ่มขึ้น ทำให้ labor supply shift ขวา

- สมมุติให้ อัตราภาษีลดลงจาก 40 % เป็น 20 %

สรุป นโยบายของสำนักคลาสสิก

1. นโยบายการคลัง

- ไม่มีผลต่อ AD (ไม่มีผลต่อระดับราคา) , ไม่มีผลต่อการจ้างงานและผลผลิต(รายได้ที่แท้จริง) เนื่องจากเกิด Crowding out effect
- ยกเว้น กรณีขาดเซกการขาดดุลด้วยการกู้จากธนาคารกลาง ซึ่งจะส่งผลต่อปริมาณเงิน, ADและราคา แต่ไม่ส่งผลต่อผลผลิตและการจ้างงาน เพราะ AS คงที่
- ยกเว้น กรณีลดภาษีที่กระทบต่อการจ้างงาน จะส่งผลกระทบต่อ AS ทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น, การจ้างงานเพิ่มขึ้น และระดับราคาลดลง

สรุป นโยบายของสำนักคลาสสิก

2. นโยบายการเงิน มีผลต่อ AD และ ราคา (และรายได้ที่เป็นตัวเงิน:nominal income) แต่ไม่ส่งผลต่อตัวแปรที่แท้จริง(real variables) คือ ผลผลิต(Output) (รายได้ที่แท้จริง: real income), การจ้างงาน (Employment) ,และอัตราดอกเบี้ย (interest rate)

- ผลผลิตและการจ้างงานถูกกำหนดจากฟังก์ชันการผลิตและตลาดแรงงาน (ปัจจัยด้านอุปทาน)
- อัตราดอกเบี้ยถูกกำหนดจาก การลงทุนที่แท้จริง (real investment demand) การออมที่แท้จริง(real saving) มูลค่าการขาดดุลที่แท้จริง (real value of government deficit)⇒ สำนักคลาสสิก เรียกว่า “Productivity and thrift”

สรุป สำนักคลาสสิก

- สำนักคลาสสิกเน้นบทบาทการปรับตัวด้วยตนเองของระบบเศรษฐกิจ (self-adjusting tendencies of the economy)
- ปฏิเสธบทบาทของรัฐบาลในการรักษาเสถียรภาพ เพราะเอกชนมีเสถียรภาพและมีระดับการจ้างงานเต็มที่
- เครื่องมือแรกในระบบเศรษฐกิจใช้รักษาเสถียรภาพ คือ อัตราดอกเบี้ย ซึ่งช่วยปรับอุปสงค์มวลรวมจากตัวรบกวนที่กระทบอุปสงค์

สรุป สำนักคลาสสิก

- การปรับตัวอย่างเสรีของราคาและค่าจ้าง ช่วยป้องกันการผลกระทบต่อผลผลิตจากการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์มวลรวม เป็นเครื่องมือที่สองที่ระบบเศรษฐกิจใช้รักษาเสถียรภาพ
- ความมีเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจนี้ นำมาสู่ข้อสรุปเชิงนโยบายที่**ไม่**ให้รัฐบาลใช้นโยบายแทรกแซงระบบเศรษฐกิจ (noninterventionist)

สรุป สำนักคลาสสิก

- คุณลักษณะที่สำคัญอีกประการของสำนักคลาสสิกคือ การแบ่งเป็นสองส่วน (dichotomy) ระหว่างตัวแปรที่แท้จริง (real) กับตัวแปรที่เป็นตัวเงิน (nominal)
- ตัวแปรที่แท้จริง (เช่น ผลผลิต และการจ้างงาน) ถูกกำหนดจากปัจจัยที่แท้จริง (เช่น ประชากร เทคโนโลยี และปัจจัยทุน)
- อัตราดอกเบี้ย ถูกกำหนดจากผลิตภาพ (Productivity) และความประหยัด (Thrift)
- เงิน เป็นเพียงตัวกำหนดมูลค่าที่เป็นตัวเงิน (nominal value) ไม่มีผลกระทบต่อตัวแปรที่แท้จริง